

Af Kristian Pihl Lorentzen, Hermelinvej 4, Ans
Folketingsmedlem for Venstre

Gør din pligt og kræve din ret

I Danmark kan vi glæde os over et velfærdssamfund, som mange andre lande misunder os. Vi har heldigvis et velstående samfund med et stærkt socialt sikkerhedsnet. Et samfund, hvor fællesskabet tager sig af mennesker, der af en eller anden grund ikke kan klare sig selv. Men midt i glæden over velfærdssamfundet er der grund til at pege på tre farer, der på sigt kan true vort velfungerende samfund og borgernes virkelyst til gavn for helheden. Det er: Velfærdsstaten, regeltyranniet og krævementaliteten.

Velfærdsstaten er karakteriseret ved, at det offentlige stille og roligt overtager mere og mere ansvar fra civilsamfundet, dvs. den enkelte borger, fra familien og fra foreningslivet. Altså en snigende udvikling, der vænner os til at staten eller kommunen skal tage sig af alt muligt mellem himmel og jord. For nogle måneder siden var S-leder Helle Thorning Schmidt ude med en rystende melding om, at vi politikere bør blande os i langt flere forhold. Jeg er lodret uenig. Vi skal have et samfund, hvor vi altid tager os godt af de svageste og dem, som har hjælp behov. Og vi skal naturligvis have en god kerneservice inden for områder som sundhed, børnepasning, skoler og ældrepleje. Men vi skal også turde sætte grænser for velfærden og definere, hvad der bør være folks eget ansvar. Herunder ansvaret for at uddanne sig, finde et arbejde og i det hele taget ansvaret for at forme vort eget liv inden for de gode rammer, som det danske samfund faktisk byder på. Ikke mindst i forhold til vore unge, er det et vigtigt signal. Ja til velfærdssamfund, nej til en omklamrende og formynderisk velfærdsstat.

Regeltyranni og overdreven kontrol er en anden trussel, som vi hele tiden skal holde i ave. Vi politikere bør altid lægge bånd på os selv for at ansvaret og friheden kan trives bedre hos den enkelte borger, i foreningslivet, i lokalsamfundet, og blandt ansatte i den offentlige sektor. Midlet er at vi får luget ud i love, regler og overdreven kontrol med private virksomheder og offentligt ansatte. Til gavn for øget virkelyst og ansvarsfølelsen hos den enkelte - og dermed til gavn for os alle i samfundet. Mindre kontrol kan også frigøre store mængder ressourcer til borgernær service - eller til et lavere skattetryk. Men det kræver modet til at gøre op med den misundelse og millimeterretfærdighed, der ofte er begrundelsen for detaljerede regler med tilhørende kontrol.

Den tredje lurende trussel i vort samfund er den krævementalitet og utaknemlighed, der stikker hovedet frem mange steder. De seneste årtier er der sket en glidning hen imod, at mange først og fremmest hævder deres "ret" til dette og hint. Her kunne vi passende besinde os på de særdeles kloge ord fra afdøde præsident John F. Kennedy: "Spørg ikke hvad dit land kan gøre for dig, men spørg hvad du kan gøre for dit land". Altså mere samfundssind frem for krævementalitet. Vi kan også lære meget af fagbevægelsens gamle slogan fra 30'erne "Gør din pligt, kræve din ret". Her skal vi lægge mærke til rækkefølgen - først pligter, så rettigheder. Jeg fornemmer, at vi i dagens Danmark undertiden glemmer denne vigtige rækkefølge. Mange af os kan med fordel give os tid til at tage et større ansvar over for vore egne, for nabolaget, for lokalområdet, eller som frivillige i foreningslivet. Jeg har dyb respekt for de titusinder af danskere, der tager en hård frivillig tørn som bestyrelsesmedlemmer eller ledere i forenings- og idrætslivet. Deres indsats kan ikke gøres op i penge, men er givetvis milliarder af kroner værd for samfundet hvert eneste år. Men desværre er de frivillige ofte Tordenskjolds soldater, der har svært ved at finde afløsere eller aflastning. Den ægte fællesskabsfølelse, der er knyttet til en frivillig indsats, er med til at give sammenhængskraft i vort samfund.

Her ved indgangen til 2010 vil jeg opfordre til øget opmærksomhed på tre lurende trusler mod vort fantastiske samfund: Velfærdsstaten, regeltyranniet og krævementaliteten. Lad os hver især gøre vores pligt og derefter kræve vores ret. Det kan vi gøre ved hver især at tage lidt ansvar i det daglige. Ansvar for vore børn, ansvar for familien, ansvar for naboen, ansvar for vore venner, eller ansvar i det uvurdelige foreningsliv. Et godt samfund starter hos os selv. Ikke i folketingsalen eller i byrådssalen. Godt nytår!

**Hvor der er vilje,
er der vej**

Med venlig hilsen

Kristian Pihl Lorentzen

FOLKETINGET

**Medlem af Folketinget (V)
Trafikordfører for Venstre**

Christiansborg
DK-1240 København K.

Tlf.: +45 33 37 45 60
(kontor og mobil)

E-mail: vkrl@ft.dk

www.kplorentzen.dk
